

Петруняк Тарас

Від початку створення світу і до сьогодні людина не знаходить відповіді на питання: чому існують страждання? Коли особа зустрічається з різними труднощами, хворобами, недугами - вона одразу ж намагається їх вирішити. Реальність є такою, що людина, яка страждає, деколи вирішує розв'язати проблему окультними способами – іде до ворожки, знахарки, екстрасенса тощо. Натомість християнин повинен розуміти, що володарем нашого життя є Господь Бог і лише до Нього, як до Джерела життя, ми повинні звертатися за допомогою у наших немочах. Впродовж історії були люди, які мали особливий дар від Бога – зцілювати інших, і які згодом сподобилися бути причисленими до лику святих. Отож, дорогий читачу, пропоную розглянути історію життя тих святих осіб, котрі зцілювали не лише душі, але й тіла.

Святі Кир та Іван

Святий Кир родом з Єгипетського краю, а саме - з славного міста Олександрія. Кир був одним із найкращих лікарів у своїй місцевості. Оздоровлюючи недужих, він пригадував їм про важливість виконання Божих заповідей та проповідував Благую вість. Його плодами стало чимало навернень поган до християнства. Але це був період 300-х років, коли, власне, найбільше переслідували християн. Майже кожен тодішній імператор «славився» своєю нетерпимістю у поведінці щодо християн – гонінням їх і часто стратою. Святий Кир дізнавшись про те, що йому загрожує, втікає до Аравії, де отримує дар від Бога зцілювати недужих не за допомогою ліків чи зілля, а завдяки молитві та чудодійному слову.

Окрім Кира Господь покликав до цього служіння і святого Івана. Він був родом з Едеси;

військовий, який навернувся у християнство. Іван бажав наслідувати благочестиве життя Кира і тому прибув з ним до Аравії.

Гоніння продовжувались, і під одну з їх хвиль потрапила благочестива жінка Атанасія та її три дочки: Теоктиста, Теодотія та Євдокія. Дізнавшись про це, Кир та Іван негайно подались до них, щоб підтримати їх духовно, бо боялися, щоб ці діви не виреклись Христа. Коли про це довідався начальник міста Сиріян, то наказав привести матір з дочками, а для того, щоб зламати їхню мужність, він піддав Кира та Івана жахливим катуванням. Але все це було марно – мати з дочками не зрадили Христа і за те згодом були страчені. Така ж розв'язка чекала і двох святих – Кира та Івана. Довгою бесідою переконував їх Сиріян, але святі не піддавались. Сиріян наказав відрубати голови святим Кирі та Івану на тому ж місці, де були страчені сповнені мужности жінки.

Святий Пантелеймон

Майбутній святий при народженні отримав ім'я Пантеліон, що означає – «у всьому лев». Мати Пантеліона була християнкою і завжди намагалася посіяти добре зерно у серці сина. Натомість батько був язичником, і після смерті матері він часто водив юного Пантеліона поклонятися поганським богам. З дитинства Пантеліон вирізнявся своєю мудрістю та вправністю у медичній сфері. За те, що він відзначався високим знанням у медицині, був прийнятий у царський двір. Через Боже провидіння Пантеліон навернувся на християнство. Допоміг йому у цьому старець Єрмолай, який розповів, що справжнім лікарем є Ісус Христос.

Зерна, посаджені матір'ю Пантеліона, проросли у юному серці. Одного разу, повертаючись з царського палацу, Пантеліон побачив мертвого юнака, який лежав на землі, а також змію, яка, власне, і була причиною цієї смерті. Пантеліон звів очі вгору та промовив: «Господи Ісусе Христе! Хоч я і недостойний призивати Тебе, але якщо Ти хочеш, щоб я став рабом Твоїм, яви Твою силу і зроби так, щоб в ім'я Твоє юнак ожив». Одразу ж після цієї молитви юнак встав неначе зі сну, а змія розпалась навпіл. Після цієї події Пантеліон прийняв хрещення з рух Єрмолая. За якийсь час прийшов до нього сліпий чоловік, який жалівся на те, що вже обійшов усіх лікарів та розтратив майно, але ніхто йому не допоміг. Тоді святий зцілив чоловіка в ім'я Ісуса Христа. Свідком цієї події був батько Пантеліона, який одразу ж прийняв хрещення. Після смерті батька все майно перейшло до Пантеліона. Він його щедро роздавав убогим, робив вільними рабів, зцілював хворих. Допомагав він усім не за допомогою лікарських препаратів, а призиванням імені Христа. За те було названо його Пантелеймоном – що означає «Всемиловитий». Через заздрість місцевих лікарів та мужність визнання християнства

перед царем Пантелеймон витерпів чи не найболісніші муки та страждання. Після всіх випробовувань та мук цілителя Пантелеймона прив'язали до оливкового дерева та відтяли йому голову.

Святі Косма і Дем'ян

Косма та Дем'ян були рідними братами і родом з Азії. Переглядаючи день календаря, коли свята Церква згадує пам'ять братів, поряд з їхніми іменами побачимо ще й певне уточнення – безсрібники та цілителі. Тут йдеться про те, що вони не шукали жодного матеріального блага за зцілення недужих. Зцілюючи покладанням рук, брати не приписували ці властивості собі, а завжди свідчили, що через них діє Божа благодать.

Їхньою особливістю було те, що, окрім людей, вони також лікували і тварин. Перейшовши до вічності, брати і надалі допомагали людям. Існує передання, що одного разу у місцевості, де разом поховані брати, під одним дубом вирішив спочити зморений спекою чоловік. Коли він заснув, до його уст приповзла змія та «поселилась» у його чреві. Чоловік, проснувшись, продовжував працювати. Вже увечері він відчув нестерпний біль у животі. Люди не розуміли, що це за хвороба. Натомість страждаючий чоловік закликав: «Святі лікарі Космо і Дем'яне, допоможіть мені!». Тоді за посередництвом святих цілителів чоловік заснув, а змія виповзла через відкриті уста.

Святі безсрібники Косма і Дем'ян є для нас прикладом безкорисливого служіння як суті справжнього християнства, адже цього нас навчив Сам Христос. Важливо також те, що ця безкорисливість повинна поширюватися не лише на лікарів, а також й інших фахівців, які покликані до служіння ближнім.

Святий Джузеппе Москаті

Згадавши чимало святих цілителів, не можемо оминати сучасного святого. Часто можна почути термін «лікар від Бога». Саме таким був Джузеппе Москаті. Народився святий у 1880 році, будучи вже шостою дитиною в родині. Ще юнаком Джузеппе відчув покликання до професії лікаря. Згодом у 1911 р. він стає головним лікарем у шпиталі для невиліковно хворих у місті Неаполь в Італії. Молодий літами, користувався неабияким авторитетом у суспільстві, адже був добрим фахівцем у медичній справі. Пацієнти свідчили, що

Джузеппе ставив діагноз лише глянувши на людину. Звідки у простого лікаря був такий особливий дар? На це питання відповідь дав сам Джузеппе: «Хто щоранку причащається - має невичерпний запас енергії». Ще однією особливою рисою святого було те, що він відмовлявся брати гроші у пацієнтів, а коли бачив, що комусь їх не вистачає, то вкладав у листок з написаним рецептом на лікування свої гроші. Він не лікував хворих покладанням рук чи молитвами, а засобами традиційної медицини, але завжди нагадував немічному про потребу примирення з Богом, а поряд з питанням про історію хвороби завжди питав, коли хворий сповідався і причащався. Іван Павло II під час проголошення Джузеппе Москаті святим сказав: «Він є для нас конкретним втіленням ідеалу християнина і мирянина. Ставлячи перед нашими очима людину, визнану святою, Церква промовляє до кожного мирянина: задумайся про своє покликання!».

Петруняк ТАРАС, Святі, котрі зцілювали не тільки душі // СЛОВО №2 (82),
червень-серпень 2020